

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116208298
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6116208298.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcov: 1/ S.. Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX P., štátny občan SR a 2/ S.. D. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX P., štátna občianka SR, obaja v konaní zastúpení JUDr. Martin Dianiška, advokát so sídlom Slnecná 42, 974 04 Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ F. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. 1, XXX XX P. P., štátna občianka SR, 2/ R. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XX, XXX XX P. P., štátny občan SR, a 3/ O. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. cesta XXXX/XA, XXX XX P. P., štátna občianka SR, všetci traja v konaní zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o. so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, o zaplatenie 60.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti medzitimnému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/26/2016-216 zo dňa 24. 10. 2018, takto

rozhodol:

Medzitimny rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/26/2016-216 zo dňa 24. 10. 2018 vo výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 3/ zamietol, z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým medzitimným rozsudkom rozhodol, že základ nároku žaloby voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ je daný. Žalobu voči žalovanému 3/ zamietol. Vyslovil, že o výške nároku rozhodne súd v konečnom rozsudku a zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ požadujú, po pripustení zmeny žaloby, uložiť žalovaným 1/ - 3/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 1/ sumu 30 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04. 05. 2016 do zaplatenia a sumu 15 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 01. 2018 do zaplatenia, žalobcovi 2/ sumu 30 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04. 05. 2016 do zaplatenia a sumu 15 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 01. 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, spolu s náhradou trov konania. Žalovaná suma predstavuje peňažnú náhradu za tzv. „nadužívanie“ spoločnej nehnuteľnosti (budova súp. č. XXX na parcele KN-C č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 354 m² v k.ú. Banská Bystrica, zapísané na LV č. XXXX) žalovanými 1/ - 3/ v rokoch 2013, 2015 a 2017 v zmysle § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, opierajúc sa o rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. : 8C/141/2002 z 08. 12. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/43/2010-478 z 03. 03. 2010, podľa ktorého sa mali žalobcovia 1/ a 2/ (podieloví spoluvlastníci v 1) striedať po roku s právnym predchodcom žalovaných 1/ - 3/ (spol. podiel 1) v užívaní tejto nehnuteľnosti. K nahradeniu rozhodnutia súdu o spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti iným rozhodnutím, ani inou dohodou nedošlo, preto jeho účinky trvajú ďalej a zaväzujú aj žalovaných ako právnych nástupcov D. V.. Pri určení výšky peňažnej náhrady vychádzali žalobcovia zo súkromného znaleckého posudku S.. Š. Y. č. 144/2017 určujúceho obvyklú

výšku nájomného za užívanie danej budovy. Poukázali aj na faktické užívanie nehnuteľnosti žalovaným 1/, keď žalovaný 2/ užíval túto nehnuteľnosť na X. 52 aj na bývanie, mal tu zriadenú prevádzkareň pre pohostinskú činnosť a pre výrobu piva a sladu, kde činnosť zodpovedného zástupcu vykonávala žalovaná 1/, a tiež prevádzku pre montáž fólií na sklenené plochy.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné ich podielové spoluvlastníctvo k budove súp. č. XXX na parcele KN-C č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 354 m² v katastrálnom území Banská Bystrica, zapísané na LV č. XXXX Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor. Konštatoval tiež, že sporná bola existencia pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 1/ až 3/ v konaní, ako aj výška žalovanej sumy a tiež, či táto predstavuje bezdôvodné obohatenie alebo ide o osobitný nárok v zmysle § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 137 ods.1 Občianskeho zákonníka a § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na Zbierku IV súdnych rozhodnutí, strana 356.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že vo vyššie označenom rozhodnutí určujúcim užívanie spoločnej nehnuteľnosti bola povinnosť odovzdať žalobcom 1/ a 2/ predmetnú nehnuteľnosť do ročného užívania uložená žalovanému S.. D. V., nar. XX. XX. XXXX, nie podielovému spoluvlastníkovi všeobecne, bol v ňom určený spôsob užívania spoločnej nehnuteľnosti jej v tom čase konkrétnymi spoluvlastníkmi. Poukazujúc na rozhodnutie Zbierky IV súdnych rozhodnutí, strana 356, prezentoval názor, že na nadobudnutie práv a povinností podielových spoluvlastníkov z dohody o užívaní spoločnej veci (v prípade jej nedosiahnutia, súdneho rozhodnutia) sa vyžaduje súhlas právnych nástupcov jej účastníkov s týmto nadobudnutím. V danom prípade tento súhlas, resp. prevod práv a povinností z rozhodnutia súdu v konaní sp. zn. 8C/141/2002 na žalovaných 1/ - 3/ súd nemal preukázaný, ani darovacou zmluvou z 26. 11. 2010, ktorou došlo len k prevodu spoluvl. podielu z predchádzajúceho vlastníka, darcu D. V., nar. 26. 03. 1943 na žalovaných 1/ - 3/ ako obdarovaných. V danom prípade ide o konkrétne určenie spôsobu jej užívania medzi konkrétnymi spoluvlastníkmi, ktorého záväznosť bez ďalšieho na nadobúdateľov veci, ani právnych nástupcov pôvodného spoluvlastníka neprechádza. Mal za to, že zmenu v okruhu spoluvlastníkov, možno považovať za podstatnú zmenu pomerov, v prípade ktorej sa podieloví spoluvlastníci môžu domáhať novej dohody, či nového súdneho rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou (§ 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie mal za to, že na žalovaných 1/ - 3/ neprešla povinnosť z vyššie označeného súdneho rozhodnutia odovzdávať do ročného užívania žalobcom 1/ a 2/ spoločnú nehnuteľnosť. Keďže takto vznikol (po zavkladovaní predmetnej darovacej zmluvy dňom 27. 12. 2010) stav, keď užívanie spoločnej nehnuteľnosti nebolo upravené ani dohodou spoluvlastníkov, ani rozhodnutím súdu, skúmal súd aj skutočnosť, či došlo v rokoch 2013, 2015 a 2017 k užívaniu spoločnej nehnuteľnosti niektorým zo žalovaných 1/ - 3/ ako podielových spoluvlastníkov, v dôsledku čoho by mali žalobcovia 1/ a 2/ nárok na poskytnutie náhrady v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalovaný 2/ nespochybnil tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ podložených aj nimi predloženými listinnými dôkazmi (výpis zo živnostenského registra na R. V. - Y. zo 07. 11. 2017, odpoveď Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Banská Bystrica z 12. 07. 2016) o tom, že v predmetnej budove súp. č. XXX na X. ulici XX vykonával podnikateľskú činnosť, na pojednávaní 25. 06. 2018 uviedol, že budova je 1 a pol roka vyprataná, nevyužíva ju. Tým, že uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ do budovy môžu prísť, odvŕtať si zámky, a že to takto mohli spraviť aj predtým, potvrdil, že budovu v tomto období neužívali. Vychádzajúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/184/2010 z 27. 10. 2010, sp. zn. 4 Cdo 277/2009 z 24. 11. 2009, nálezu Ústavného súdu ČR, sp. zn. II ÚS 471/05 z 22. 02. 2006, mal súd prvej inštancie za to, že ide o nárok majúci základ v ustanovení § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý sa premlčuje len v trojročnej premlčacej lehote, z tohto dôvodu nemôže byť za rok 2013 premlčaný (žaloba podaná v máji 2016). Z týchto dôvodov prvostupňový súd rozhodol najprv medzitimným rozsudkom o danosti základu nároku žaloby voči žalovanému 1/ a 2/ s tým, že o výške tohto nároku rozhodne v konečnom rozsudku, po vykonaní žalovanými 1/ - 3/ navrhnutého znaleckého dokazovania (§ 214 ods. 1 Civilného sporového poriadku), a žalobu voči žalovanej 3/ zamietol.

6. O trovách konania rozhodol aplikujúc § 262 ods. 3 CSP tak, že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku.

7. Medzitimný rozsudok okresného súdu napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej tiež „odvolatelia“), a to v rozsahu druhého výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 3/ zamietol,

domáhajúc sa zmeny prvostupňového medzitýmneho rozsudku tak, že základ nároku žaloby voči žalovanému 1/, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ je daný.

8. Podané odvolanie odvolateľa odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP].

9. Odvolatelia zastávajú názor, že nadobudnutie spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam - ich darovaním zo strany D. V. bezprostredne pred tým, než bol tento povinný na základe súdneho rozhodnutia nehnuteľnosti odovzdať do užívania žalobcom, prešli povinnosti uložené D. V. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8C/141/2002-444 zo dňa 08. 12. 2009 v celom rozsahu na žalovaných 1/, 2/ a 3/. Tento názor žalobcov potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici - uznesenie zo dňa 16. 12. 2014, sp. zn. 5CoE/28/2014-41, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici aplikáciou analógie a zodpovedajúc spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu aspoň čiastočne ochránil práva žalobcov pred konaním právneho predchodcu žalovaných, ktoré bolo zjavne motivované snahou vyhnúť sa súdom uloženej povinnosti odovzdať žalobcom nehnuteľnosť do užívania dňom 01.01.2011, potom opäť dňom 01.01.2013 a opäť dňom 01.01.2015 atď. Právny predchodca žalovaných D. V. totiž súdom určenú povinnosť odovzdať dňa 01. 01. 2011 žalobcom nehnuteľnosť do užívania nesplnil a namiesto toho darovacou zmluvou zavkladovanou do katastra nehnuteľností pod L zo dňa 27. 12. 2010 previedol svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti na svoje blízke osoby, a to manželku F. V. ovú, syna R. a V. a dcéru O. N., rod. V. ovú, t. j. žalovaných v tomto spore. Cieľ poškodiť práva žalobcov bol zjavný a Krajský súd v Banskej Bystrici na tieto úkony D. V. uznesením zo dňa 16. 12. 2014, č. k. 5CoE/28/2014-41 adekvátne reagoval. Vzhľadom k tomu, že aj v základnom konaní, ktorého výsledkom bol rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8C/141/20002-444 zo dňa 08. 12. 2009 sa jednalo o usporiadanie vzťahov medzi spoluvlastníkmi nehnuteľností, bola právna konštrukcia prechodu povinností z tohto rozhodnutia na nadobúdateľov nehnuteľnosti, použitá odvolacím súdom, správna, žalovanú v 3. rade nevynímajúc. Pasívnu vecnú legitimáciu teda v tomto spore nesú rovnako žalovaní v 1., v 2., ako aj v 3. rade a nie je dôvod žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietnuť. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa práve napádaného výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 3 rade je nedostatočné do takej miery, že to zakladá jeho nezákonnosť. Vo vzťahu k napádanému výroku absolútne absentuje odôvodnenie, najmä vysvetlenie, akým spôsobom si súd vyložil jednotlivé tvrdenia sporných strán, ktoré z týchto tvrdení považoval za relevantné, dôvody aplikácie príslušných hmotnoprávných a procesných predpisov a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí vo veci samej v napadnutej časti. Právo na dodatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces.

10. Žalovaní v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý medzitýmny rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej 3/ ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní považujú odvolaním napadnutý rozsudok v napadnutej časti, t. j. v druhom výroku, ktorým bola žaloba voči žalovanej v 3. rade zamietnutá, za vecne správne a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Žalobcovia v podanom odvolaní tvrdia, že povinnosti uložené D. V. prešli v celom rozsahu na žalovaných. Žalobcovia opierajú svoj nárok o to, že k prechodu povinnosti došlo rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica vydaného v konaní pod sp. zn. 8C/141/2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici vydaného v konaní pod sp. zn. 12Co/43/2010, ktorými bola právnomu predchodcovi uložená povinnosť odovzdať žalobcom nehnuteľnosti do užívania. Aby bolo možné o údajnom nároku žalobcov konať pred súdom, musí tento nárok žalobcov vyplývať z hmotného práva. Ak žalobcovia odvodzujú povinnosť žalovaných z titulu, že na žalovaných prešla táto povinnosť na základe rozsudkov vydaných v konaniach vedených pod sp. zn. 8C/141/2002 a sp. zn. 12Co/43/2010, tak potom ich nárok nemá oporu v hmotnom práve, pretože rozsudkami táto povinnosť na žalovaných prejsť nemohla. Tvrdenie o opaku je v rozpore s hmotným právom, ako aj civilným právom procesným. Účastníkom konania v uvedených súdnych konaniach (8C/141/2002, 12Co/43/2010) bol právny predchodca žalovaných S.. D. V., nie žalovaní v tejto právnej veci. Rozsudky vydané v týchto konaniach, boli vydané a konanie právoplatne skončené za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle ust. § 159 ods. 2 OSP je výrok právoplatného rozsudku záväzný inter partes, teda len pre účastníkov konania. Žalovaní neboli účastníkmi konania, preto ich predmetné rozsudky nezaväzujú. Tieto zaväzovali len právneho predchodcu žalovaných, a to S.. D. V..

Žalobcovia do dnešného dňa nepreukázali svoje tvrdenie o prechode povinnosti na základe predmetných rozsudkov príslušným zákonným ustanovením, ktoré by tento ich názor potvrdilo.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 a 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolaním napadnutý medzitýmny rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 3/ zamietol, podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil.

12. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

14. Podľa § 214 ods. 1 CMP, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitýmny rozsudkom.

15. Medzitýmny rozsudok predstavuje rozsudok o základe alebo o dôvode uplatneného nároku. Základom predmetu konania budú všetky okolnosti determinujúce výšku predmetu konania, teda všetky tie skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška uplatneného nároku. Dôvod uplatneného procesného nároku predstavuje naopak právny dôvod vzniku subjektívneho materiálneho práva, o ochranu ktorého žalobca žiada.

16. Medzitýmny rozsudkom môže byť rozhodnuté iba o základe prejednávanej veci, nemôže byť ním rozhodnuté o veci samej. Treba zdôrazniť, že je možné rozhodnúť iba kladným medzitýmny rozsudkom, t. j., že nárok je opodstatnený (daný). Do úvahy neprichádza záporný medzitýmny rozsudok. Ak by prichádzal do úvahy záporný medzitýmny rozsudok, je potrebné žalobu zamietnuť, ale nie medzitýmny rozsudkom, ale konečným rozhodnutím vo veci.

17. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd druhým výrokom, ktorým žalobu voči žalovanému 3/ zamietol, rozhodol vo vzťahu k žalovanému 3/ konečným rozhodnutím. Okresný súd tak v tomto konkrétnom prípade vydal „hybridné“ rozhodnutie, ktoré je neprípustné. V danom prípade okresný súd na vydanie takéhoto rozhodnutia nemal splnené podmienky.

18. Z vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, len medzitýmny rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 3/ zamietol, podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť.

19. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude ďalej konať o podanej žalobe žalobcov 1/ a 2/ s tým, že pokiaľ dospeje k záveru, že žaloba voči žalovanej 3/ nie je dôvodná, žalobu voči žalovanej 3/ môže zamietnuť len konečným rozhodnutím, v ktorom zároveň rozhodne aj o trovách konania.

20. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej vo veci. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 3 CSP aj o trovách odvolacieho konania.

21. Na záver odvolací súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti, že podaním zo dňa 04.03.2019 (č. I. 253 spisu) žalobcovia zobrali žalobu v celom rozsahu späť. Teda prvostupňový súd by mal o podanom späťvzati žaloby rozhodnúť postupom podľa § 145 a § 146 CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k späťvzatiu žaloby po konečnom rozhodnutí vo veci súdom prvej inštancie a preto na daný prípad nie je možné aplikovať ust. § 370 CSP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).